

AC's politik for CVU'erne og de mellemlange videregående uddannelser

CVU'ernes rolle

Den politiske målsætning bag dannelsen af Centrene for Videregående Uddannelse (CVU) har været at højne kvaliteten i de mellemlange videregående uddannelser (MVU) og at udvikle centrene til regionale videncentre, som formidler praksisrelevant viden til brugere og aftagere i regionen og indgår i samarbejdsrelationer med eksterne aktører om konkrete udviklings- og forskningsprojekter.

AC opfatter CVU'erne som uddannelsesinstitutioner, der uddanner udviklingsbaseret til professionsbachelorniveau, mens universiteterne er forsknings- og uddannelsesinstitutioner, der uddanner forskningsbaseret til bachelor-, kandidat- og ph.d.-niveau. AC lægger derfor vægt på, at CVU-ernes centrale rolle fortsat er at udbyde mellemlange videregående uddannelser af høj kvalitet.

CVU'ernes videncenterfunktioner og udviklingsindsats bør derfor være tæt knyttet til behovet for at forbedre uddannelsernes kvalitet og styrke professionsbachelorernes viden om og tilknytning til fagenes praksis. AC ser dog gerne, at udviklingen af de regionale videncentre koordineres med de tiltag, der i øvrigt gøres for at styrke samarbejdet mellem uddannelses- og forskningsinstitutionerne og virksomhederne i vidensamfundet.

Den politiske intention om, at CVU'erne efter en særlig godkendelsesprocedure kan godkendes til at anvende betegnelsen "University College" gør således ikke i AC's optik CVU'erne til en ny type universiteter - deres rolle som uddannelsesinstitutioner er fortsat den centrale. AC finder det derfor afgørende, at der i den nye godkendelsesprocedure indeholdes en vurdering af de mellemlange videregående uddannelsers faglige kvalitet og ikke kun, som der i øjeblikket lægges op til, en vurdering af CVU'ernes organisatoriske kapacitet. AC vil således følge udviklingen og anvendelsen af godkendelseskriterierne nøje.

Kvalitet i uddannelserne og de øvrige ydelser

AC finder det afgørende, at der også fremover bliver fokus på at fastholde et højt niveau og sikre et solidt økonomisk og kompetencemæssigt grundlag for de mellemlange videregående uddannelser. Den største fremtidige udfordring for CVU'erne er således at fastholde og forbedre kvaliteten i grunduddannelserne og – i samarbejde med universiteterne – i efter- og videreuddannelsen af professionsbachelorerne. En afgørende forudsætning for at fastholde og udvikle kvaliteten i uddannelserne er, at der foregår et selvstændigt udviklingsarbejde på CVU'erne, og at der afsættes midler til dette, idet behovet for udvikling af uddannelserne ikke kan klares alene gennem taxameterbevillingerne.

Uddannelsernes kvalitet må sikres gennem kvalitetsmålinger og evalueringer af uddannelsesinstitutionen, lærerkræfterne og uddannelsernes indhold samt en løbende dokumentation af kvalitetsudviklingsindsatsen. AC finder, at det også er kvaliteten, der er afgørende for vurderingen af de videncenter- og udviklingsaktiviteter, der foregår på CVU'erne, og disse aktiviteter må derfor også kvalitetssikres.

Forskningstilknytning

Den faglige kvalitet i udviklingsaktiviteterne skal sikres gennem forskningstilknytning, der består i, at det enkelte CVU indgår samarbejdsaftale(r) med et universitet og/eller andre forskningsinstitutioner om uddannelses-, forsknings- og udviklingsydelser. Aftaler om forskningstilknytning skal sikre uddannelsesmiljøerne på CVU'erne en løbende adgang til den nyeste forskningsbaserede viden inden for de relevante fagområder, og AC opfatter sådanne aftaler som et ligeværdigt samarbejde mellem forskellige typer af institutioner. AC forventer også, at universiteterne og CVU'erne samarbejder om at sikre udbud af forskningsbaseret efteruddannelser og ph.d.-uddannelse for CVU-lærere.

AC ser det som en forudsætning for vellykkede samarbejder om forskningstilknytning, at der afsættes tilstrækkelige og øremærkede bevillinger til formålet til både CVU'erne og til universiteterne. De midler, der i øjeblikket er afsat på finansloven, til udvikling af CVU'ernes videncentre er langt fra tilstrækkelige. Der må også knyttes både taxameter- og forskningsbevilling til CVU-lærernes forskningsbaserede efter- og videreuddannelse på universiteterne.

Det er AC's opfattelse, at grundlaget for det samlede vidensarbejde på CVU'erne er udviklingsopgaver og -projekter og ikke forskning. Men det forhindrer ikke, at CVU-ansatte, der er på ph.d.-niveau, kan udføre selvstændig forskning eventuelt i samarbejde med forskere på universiteter eller andre forskningsinstitutioner. AC ser også gerne, at de øvrige lærere på CVU'erne generelt set får mulighed for at deltage i forskningsprojekter på universiteterne, fx projekter der knytter an til deres egne undervisnings- og udviklingsopgaver. Det kan heller ikke udelukkes, at et forskningsprojekt placeres på et CVU, men det vil givetvis være undtagelsen, idet en forskningsindsats skal være forankret i et solidt fagligt miljø, hvilket CVU'erne generelt ikke vil have mulighed for.

Efter AC's opfattelse er forskningstilknytning og aftaler herom et nyt felt under opbygning, og AC ser derfor helst, at institutionerne nu får mulighed for selv at gøre konkrete erfaringer med samarbejdet uden en stram central styring. Der er dog et stort behov for en yderligere afklaring og konkretisering af, hvad forskningstilknytning betyder og indebærer, og på længere sigt ser AC gerne, at der arbejdes hen imod flere fælles rammer for og krav til både CVU-ernes og universiteternes rolle og indsats.

Midlerne til udvikling og forskning

AC er ikke tilhænger af en udvikling, hvor forskningsmidlerne spredes stadig tyndere ud, hvilket kan indbære et dilemma i ønsket om samtidig at sikre udviklingsmidler til CVU'erne. Hvis udviklingsmidlerne til CVU'erne tages fra de nuværende forskningsbevillinger, vil det betyde, at forskningsmidlerne skal fordeles over flere institutioner end tilfældet er i dag.

AC finder det væsentligt for forskningens kvalitet, at den er forankret i et solidt fagligt miljø, og det er derfor afgørende, at der opretholdes en sådan koncentration af forskningsmidlerne, at de enkelte forskningsmiljøer er stærke nok til at præstere forskning på højeste internationale niveau. AC ønsker derfor ikke, at der afsættes basis-

forskningsmidler til CVU'erne, men de kan søge midler fra forskningsrådene på linje med andre, hvorved det er projektets forskningsmæssige kvalitet og ikke institutionens status, der vurderes.

Det er dog ikke AC's vurdering, at der vil blive tale om en udvikling, hvor CVU'erne i stærkt stigende grad byder ind på forskningsrådsmidlerne og centrale forskningsprogrammer. Derfor vil AC gerne fremme, at CVU'erne får tilstrækkeligt med udviklingsmidler til at kunne indgå i samarbejde med lokale offentlige og private virksomheder om udviklingsprojekter.

Adgangsveje mellem MVU-uddannelserne og LVU-uddannelserne

AC lægger vægt på, at de mellemlange videregående uddannelser har en anvendelsesorienteret profil, faglighed og metodik, der bygger på den tætte tilknytning til fagenes praksis og de studerendes kommende arbejdsliv.

AC ser gerne, at der bliver større klarhed omkring professionsbachelorernes adgang til beslægtede akademiske uddannelser, men en sådan afklaring må tage udgangspunkt i, at universitetsuddannelserne har en videnskabelig profil, faglighed og metodik, der også indebærer en faglig progression mellem universiteternes bacheloruddannelser og kandidatuddannelserne. Derfor er det essentielt for AC, at professionsbachelorerne ikke generelt set kan få umiddelbar adgang til kandidatuddannelserne - udover via de almindelige muligheder for dispensation.

For at bevare hhv. de mellemlange videregående uddannelser og de længerevarende videregående uddannelsers særlige kendetegn og styrker samt uddannelsernes kvalitet og faglige progression, er der således generelt set et behov for brobygning, såfremt man som studerende skifter fra den ene del af uddannelsessystemet til den anden.

AC lægger dog vægt på, at det fortsat er uddannelsesinstitutionerne selv, der fastlægger de faglige kriterier for optagelse på de enkelte uddannelser. AC opfordrer således generelt set universiteterne til at stille krav om, at professionsbachelorerne for at blive optaget på en kandidatuddannelse skal gennemføre brobygningsmoduler, der bl.a. giver indblik i det konkrete fags videnskabelige tilgang og metodik. Uden en teoretisk udbygning kan studerende med en professionsbachelorbaggrund vanskeligt opnå et kandidatniveau, og i stedet vil der reelt blive tale om en uddannelse på "professionskandidatniveau". AC anerkender dog også, at der på de tekniske og merkantile fagområder ikke er et sådant behov for brobygning, fordi udviklingen af MVU- og LVU-uddannelserne på disse områder gennem en længere årrække er forgået i et samspil, der har overflødiggjort supplerende moduler.

Tilsvarende bør CVU'erne stille krav om brobygningmoduler - oftest knyttet til praksiselementet i uddannelsen - såfremt en studerende ønsker dele af en akademisk uddannelse godskrevet som en del af en mellemlang videregående uddannelse.

Styringen af uddannelserne:

Da de videregående uddannelser styres fra tre forskellige ministerier, Videnskabsministeriet, Undervisningsministeriet og Kulturministeriet, er der behov for en veludviklet koordinering af uddannelseslovgivning og -initiativer mellem de tre ministerier. AC finder, at der bestemt er plads til forbedringer på dette punkt, og vil derfor fortsat gøre opmærksom på dette i dialogen med de tre ministerier.